

исповѣданъ съ раскаяніе и съ обѣщаніе че (ка-
ющійся) ще исполни това, что ще му заповѣда
дѣховникъ, и ако да се покаже дѣховникъ нѣ-
кой таковъ грѣхъ, что не може лесно да се
разсѣди, сирѣчь, тежкій (смертный грѣхъ,) и
какво исправленіе и епитиміа иска той грѣхъ,
тогава дѣховникъ да иде кодъ своего Архіереа
(владыкъ), и да не казѣва, чѣи грѣхъ е, (си-
рѣчь, да не казѣва име то на человекъ, кой
то е согрѣшилъ,) но токмо грѣхатъ подробно
да обѣви, и да проси (отъ Архіереа негово то)
разсѣженіе.

дѣ. (а) Понеже много свѣщенницы, кои
то нѣса искѣсни въ писаніе, держатсе за Тре-
никъ какво то слѣпцы, и кога то отдѣлаватъ
на много години оныя, кои то се каатъ,
говоратъ (тѣмъ свѣщенницы:) така е на-
писано, а нематъ никакво знаніе (сирѣчь, не
можатъ да разсѣдатъ): и въ такко не раз-
сѣженіе на нѣкои си (человекъ) и на смер-
тный часъ не даватъ свѣтое причащеніе, и
обракѣватсе (тѣмъ свѣщенницы), зашо то безъ
епитиміа не е возможно да се причестатъ,

(а) Глѣдай правило Сѣд и пѣдъ Василіа великаго.